

توزودتر بگش

نویسنده: رونین برگمن (محقق اسرائیلی)

مترجم: وحید خضاب

جلد اول

روایت نیروهای عملیاتی و اطلاعاتی اسرائیل از ۶۰ سال
ترورهای موساد از ترور مبارزین فلسطینی تا ترور عماد
مغنیه و دانشمندان هسته‌ای و موشکی ایران

فهرست

۱۱	مقدمه مترجم ..
۱۹	نکاتی درباره منابع این کتاب ..
۲۵	پیشگفتار ..
	فصل ۱ ..
۴۱	در خون و آتش ..
	فصل ۲ ..
۸۷	جهانی سزی زاده می شود ..
	فصل ۳ ..
۱۳۱	دفتری برای تنظیم ملاقات ها با خدا! ..
	فصل ۴ ..
۱۶۵	[نابود شدن] کل فرماندهی عالی، فقط با یک فوت! ..
	فصل ۵ ..
۱۹۱	انگار آسمون داشت روی سرمون آوار می شد ..
	فصل ۶ ..
۲۴۷	یک سلسله مصیبت! ..

.. مقدمه مترجم ..

گرچه موضوع فلسطین و رژیم صهیونیستی، در اخبار جامعه ما حضوری پرروزه دارد و با وجود اینکه ده‌ها کتاب و مقاله درباره این قضایا نوشته شده، هنوز هم جای کار فراوانی در این حوزه به چشم می‌خورد. یکی از ابعدادی که خلأ موجود در آن به طور ملموس حس می‌شود، بررسی روایت طرف مقابل است. بررسی روایت صهیونیست‌ها فایده‌های متعددی دارد. حداقل اهمیت آن را می‌توان در این نکته جست که «مقابله» با دشمن، یقیناً فرع بر «شناخت» دشمن است و شناخت دشمن نیز، هرگز بدون بررسی روایت او کامل نخواهد بود.

از این گذشته، تا وقتی روایت طرف مقابل بررسی نشده، گاهی شبهه‌ای در ذهن مخاطب عام باقی می‌ماند که شاید «آنها» هم «حرف حسابی» داشته باشند که ما عمداً آن را نگفته‌ایم. به زبان خودمانی، شاید مخاطب عام خیال کنند که طرف مقابل نمی‌تواند اینقدر که «ما» روایت می‌کنیم بی‌منطق، قلدر و زورگو باشد. اما وقتی روایت خود «آنها» بدون دخل و تصرف عرضه شود، آن وقت عیار استدلال‌های جبهه دشمن (و شکل عملکردشان) به وضوح پیش چشم همه مخاطبین قرار خواهد گرفت و حتی می‌توان گفت که شاید برای

اثبات حقانیت حرف‌هایی که تا به حال از سوی جبهه خودی گفته شده، هیچ راهی ساده‌تر از عرضه استدلال‌ها و روایت جبهه مقابل نباشد.^۱ آنچه در دستان شماست نیز اساساً با همین منطق ترجمه شده است.

کتاب «توزودتر بکش» را، که در چهار مجلد منتشر خواهد گردید، یکی از سرشناس‌ترین نویسندگان به اصطلاح «اسرائیلی» به نام رونین برگمن نوشته است. برگمن سالیان طولانی است که در عرصه «ژورنالیسم تحقیقی» فعالیت دارد و مقالات و کتب او (خصوصاً آنها که به زبان انگلیسی منتشر می‌شود) در سراسر جهان خوانندگان فراوانی دارد. کتاب حاضر، آخرین اثر تحقیقی اوست که سال گذشته منتشر شده و از همان آغاز، نظرهای فراوانی را به خود جلب کرده است.^۲ کتاب، روایتی «اسرائیلی» از پیش‌زمینه‌ها و روند تشکیل سازمان‌های اطلاعاتی این رژیم است و در این بین بیش از هر چیز بر ترورهای صورت گرفته از سوی این دستگاه‌ها (یا به تعبیر خود کتاب، «قتل‌های هدفمند» آنها) تمرکز دارد.

برگمن، برای به دست آوردن تصویری از سیر و عملکرد این دستگاه‌ها، هزاران سند (که برخی از آنها، محرمانه بوده و به صورت غیرقانونی در اختیار او قرار گرفته) و تعداد بی‌شماری کتاب و مقاله را بررسی کرده است. اما اهمیت

۱. این نکته، در مسائل عقیدتی هم مصداق‌های روشنی دارد. قائلین به حقانیت اسلام یا مذهب حقه شیعی امامی، تا وقتی حرف‌های طرف مقابل را خودشان با «چشم خودشان» نخوانده باشند، هیچ وقت به آن روشنی به خالی بودن دست طرف مقابل (از استدلال‌های متین) پی نخواهند برد. وقتی آثار آنها را خواندند و دست خالی و منطق واژگونه و حرف بی‌حساب آنان را دیدند، این خود بهترین دلیل بر بطلان نظرات طرف مقابل خواهد بود و آن گاه است که استدلال‌های اثباتی از این سو، به بهترین شکل بر جانشان خواهد نشست.

۲. مشخصات کامل کتاب که این ترجمه نیز از روی همان نسخه صورت گرفته، به این شرح است:

بیشتر این کتاب، به صدها مصاحبه اختصاصی نویسنده با کسانی برمی‌گردد که خود به صورت مستقیم در این سازمان‌ها (یا در وقایع مورد اشاره در کتاب) حضور داشته‌اند و رتبه سازمانی یا عملیاتی برخی از آنها نیز در بالاترین سطح بوده و همین، اطلاعات آنها را به معنای دقیق کلمه «دست اول» کرده است.^۱

نویسنده کتاب و تک‌تک راویانش، از صمیم قلب به حقانیت اسرائیل و ضرورت استمرار حیاتش ایمان دارند (و برخی از آنها، برای این باورشان دست به قتل‌های متعدد، آدم‌ربایی، شکنجه و ... هم زده و بی‌پروا و بدون خجالت، آنها را در همین کتاب بازگو هم نموده‌اند) ولی با تمام اینها، آنچه در کتاب آمده ضرورتاً به نفع اسرائیل نیست. شاید خود نویسنده نظری جز این داشته و گمان می‌کرده با این کار، مسیر «اصلاح» دستگاه‌های اطلاعاتی‌شان را نمایان می‌کند، ولی نمی‌دانسته که اقدام او، چطور از وحشی‌گری و «خونسردی در جنایت» و «بی‌پروایی در آدم‌کشی» صهیونیست‌ها (در طول تاریخشان) پرده برداشته و چقدر هم این پرده‌برداری را (به صورت ناخواسته) متقن و مستدل انجام داده است!

اما در هر حال نباید از یاد برد که این کتاب، «روایت صهیونیست‌ها» از تاریخ معاصر منطقه است. بر همین اساس، می‌توان این کتاب و ترجمه را، روایتی «از چشم دشمن» خواند. همانطور که پیشتر ذکر شد، دلایلی منطقی برای ارائه این «دیدگاه» به خوانندگان وجود داشته (و طبق همان‌ها اقدام به این ترجمه شده است) اما در هنگام خواندن تک‌تک کلمات این کتاب، باید این نکته را در گوشه ذهن داشت و فراموش نکرد که با خواندن این سطور، «از چشم دشمن» در حال نگاه به تاریخ منطقه هستیم.

اگر بنا به تقطیع کتاب، دست بردن در آن و یا جدا کردن فقط بخش‌هایی از

۱. برگمن خود در فصلی که به «منابع» کتاب پرداخته، به تفصیل در این باب سخن گفته است.

آن می بود، طبعا فایده هایی که در ابتدای متن به آن اشاره شد به دست نمی آمد. به همین جهت، متن چنانکه بود عرضه شده و همین، اصالت آن را حفظ کرده است. در غیر این صورت، متن، حداکثر تبدیل می شد به چیزی با نام «از چشم دشمن، ولی با عینک ما!»

با توجه به این نکته، دیگر اشاره به این مطلب لزومی ندارد که هرآنچه در متن آمده نه ضرورتا، بلکه عملا در بسیاری از موارد، هیچ تطابقی با دیدگاه ما (چه مترجم و چه ناشر) نداشته و حتی دلایل متقن و متعددی وجود دارد که اشتباه گویی نویسنده و روایت مغلوط و یک جانبه اش از تاریخ را ثابت می کند^۱ اما اگر بنا به نقد تک تک این موارد بود^۲ یا اگر بنا بود در تک تک این موارد اقدام به درج پاورقی و ذکر اشتباه کتاب کنیم یا حتی اگر قرار بود عبارات تند و غلط نویسنده را (مثل «تروریستی» خواندن حرکات مقاومت) تغییر دهیم، در آن

۱. به عنوان نمونه (و نه از باب احصای همه موارد) می توان به این موارد اشاره کرد:

نادیده گرفتن بحث همکاری تنگاتنگ جنبش صهیونیسم و رهبرانیش با دولت بریتانیا و نقش پررنگ و اساسی بریتانیا در مهاجرت یهودی ها به فلسطین و تشکیل رژیم صهیونیستی و در عوض، تمرکز بر روی درگیری هایی که در سال های آخر پیش از تأسیس این رژیم بین «بخشی» از صهیونیست ها با «بخشی» از بریتانیایی ها بر سر «اولویت بندی» و «منافع موقت» روی داده بود و جلوه دادن این درگیری ها به عنوان اصل مسلم رابطه صهیونیسم و بریتانیا. بحث هولوکاست و اینکه آن را با تمامی ابعادی که صهیونیست ها مدعی هستند، یک حقیقت خدشه ناپذیر تصویر کرده و از آن بدتر، هولوکاست را (که بر فرض وقوع) هم از سوی آلمانی ها صورت گرفته بود، عملا حجتی برای غصب سرزمین فلسطینی ها و کشتن آنها دانسته است!

بزرگنمایی برخورد های مسلحانه فلسطینی ها (که در مقابل دزد مسلح قلدری که قصد ورود به خانه شان و دست درازی به ناموسشان را داشت ایستاده بودند) و جلوه دادن آن به عنوان حرکات «تروریستی» و موجه جلوه دادن وحشی گری ها و آدم کشی های همان «دزد مسلح» در جواب آن دفاع مشروع!

کوچک نمایی جنایات وحشیانه صهیونیست ها و از آن مهم تر، عدم ذکر بسیاری از موارد که حتی دیگر مورخان صهیونیست به تفصیل و با جزئیات از آنها یاد کرده اند، مواردی از قبیل کشتار دی ریاسین پیش از تأسیس این رژیم، یا کشتار اسرای جنگی در سال ۱۹۴۷.

۲. که توسط محققین متعدد داخلی و خارجی در منابع مختلف نقد شده اند.

صورت اثر حاضر، دیگر «ترجمه» اثری از «دشمن» و «روایت طرف مقابل» به حساب نمی‌آمد.

اما دربارهٔ متن این ترجمه هم، چند نکته لازم به ذکر است:

۱. در پاورقی‌های کتاب، هرآنچه با ذکر نام نویسنده آغاز شده یا هرآنچه ارجاع به یک منبع دیگر باشد، از اوست و هرآنچه با نام او آغاز نشده، از مترجم است.

۲. برای حفظ اصالت متن، چیزی به آن افزوده نشد و هرجا برای فهم بهتر متن نیاز به افزودن عبارتی بود، در داخل قلاب [] قرار گرفت. به این ترتیب، هرآنچه داخل قلاب دیده می‌شود از قلم مترجم است.

۳. ارجاعات کتاب، برخی اشاره به منبعی خاص بود (مثلاً «بخشنامه» دفتر وزیر دفاع خطاب به سران نهاد دفاعی و جامعهٔ اطلاعاتی) و برخی ذکر گفتگوی اختصاصی بود با یک راوی مشخص (مثلاً مصاحبه [اختصاصی] نویسنده با العاد بن درور) که طبیعتاً به صورت کامل ترجمه شد. بعضی دیگر از ارجاعات به کتب عبری بود که نویسنده، خود، نام آن را به انگلیسی ترجمه و در پی نوشت آورده بود. در این موارد هم نام کتاب به فارسی ترجمه و به عبری بودن متن اصلی تصریح شد. مورد آخر هم منابع انگلیسی‌زبان (اعم از کتاب و مقاله) بود. در اینجا، گرچه روش رایج، تنها درج همان عنوان و نشانی انگلیسی است اما این روش هیچ فایده‌ای برای عموم خوانندگان نداشت. به همین جهت، در این موارد نیز نام منبع، محل انتشار آن و دیگر مشخصاتش ترجمه شد. اما از طرف دیگر، برای آنکه مخاطبین خاص هم بتوانند در صورت تمایل به اصل مطلب رجوع کنند، دست‌کم نام کامل منبع به انگلیسی هم درج گردید.

۴. ضبط صحیح نام‌های یکی از مشکل‌ترین بخش‌های هر ترجمه‌ای است. در اینجا سعی کردیم به صحیح‌ترین تلفظ هر نام برسیم. ملاک هم تلفظی بود که خود گویندگان هر زبان (چه عبری، چه آلمانی، چه فرانسوی و چه غیره)

استفاده می‌کنند. به همین جهت، تلفظ برخی نام‌ها با آنچه بعضاً در رسانه‌ها استفاده شده و می‌شود متفاوت است. البته در معدود مواردی که کثرت استعمال یک نام، آن را در زبان فارسی تبدیل به «عَلَم شخصی» کرده (مثل مناخیم بگین یا گلدایر) از همان تلفظ رایج استفاده کردیم. در کنار اینها سعی شد در استفاده از رسم الخط نیز روشی به کار برود که خواننده به صورت طبیعی، تلفظ صحیح را در ذهن بیاورد. در عموم موارد نیز، هم به جهت اینکه امکان جستجوی نام افراد برای تحقیقات بیشتر خوانندگان میسر شود و هم به جهت کمک احتمالی به تلفظ صحیح اسامی خاص، عنوان انگلیسی اسامی نیز در پاورقی‌ها درج گردید.

۵. سعی شد در سراسر کتاب، هر جا تاریخی ذکر شده بود، معادل شمسی آن نیز برای استفاده بیشتر خوانندگان درج شود. اما در مواردی، نویسنده تاریخ را به روز ذکر نکرده و تنها به آوردن ماه، اکتفا کرده بود. با توجه به آنکه ماه‌های تقویم شمسی و میلادی دقیقاً بر هم منطبق نیستند و هر ماه میلادی، از میانه یک ماه شمسی آغاز می‌شود، در این موارد، به ذکر معادل تقریبی اقدام کردیم.

در خاتمه، به این نکته اشاره می‌کنم که اهالی تاریخ خوب می‌دانند که همیشه نکات تاریخی فقط در دل «حرف‌های راست» نگنجیده (هرچند حرف راست از زبان دشمن و اقرارهای او، اهمیتی درخور دارد) و گاهی حتی «حرف‌های دروغ» هم (از جهات مختلف) نکات تاریخی مهمی در دل خود پنهان کرده که بررسی‌اش را ضروری می‌کند. امید که راست و دروغ این کتاب، در کنار منابع دیگر، گامی در صدد شناخت دقیق از دشمن خبیث و کافری باشد که بی پروا تیغ به روی ما کشیده و ما نیز در دشمنی با او نه «تعارف» داریم و نه سستی.